

מ"ת 1087/02/15 - מדינת ישראל נגד בר ביטון

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
מ"ת 1087-02-15 מדינת ישראל נ' ביטון (עציר)
בפני כב' השופטת רות וקסמן
המבקשת
נגד
המשיב
בר ביטון (עציר)
נוכחים

ב"כ המבקשת עו"ד כתר

ב"כ המשיב עו"ד בר - מינוי סנ"צ

המשיב הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

- לפני בקשה למעצרו של המשיב, בר ביטון, עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו לפי סעיף 21 (א) לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה- מעצרים] תשנ"ו-1996.
- נגד המשיב הוגש כתב אישום בתיק פלא 1086-02-15 המייחס לו עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף בהיותו בלתי מורשה ונהיגה ללא ביטוח.
על פי כתב האישום, בתאריך 3.2.15 בשעה 11:30 לערך, נתפס המשיב נוהג ברכב פרטי מסוג סיאט מ.ר. 82-020-70 ברחוב מנחם בגין בכפר יונה, מכיוון דרום לצפון עת הינו בלתי מורשה לנהיגה כלל. בנסיבות אלה, נהג המשיב גם ללא ביטוח.
בד בבד, עם הגשת כתב האישום, עתרה המבקשת להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.
- תמצית טענות ב"כ המבקשת
למבקשת ראיות לכאורה להוכחת אשמת המשיב, וביניהן הודעת המשיב תחת אזהרה, דו"חות פעולה של השוטרים שאכפו העבירה, תע"צ משרד הרישוי.
ביום 15.9.14 ניתן כנגד המשיב גזר דין בבית משפט לנוער - נתניה, אשר בין שאר רכיביו, גזר על המשיב, בנוכחותו, פסילה לתקופה של 4 חודשים, אשר הסתיימה ביום 15.1.15, ועל אף שניתן לומר כי טרם יבשה הדיו על גזר הדין שניתן, ועל אף האמון שבית המשפט נתן בו, ביצע המשיב לכאורה את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

למשיב עבר פלילי בגין החזקת אגרופן או סכין שלא למטרה כשרה, כאשר עסקין במשיב צעיר, בן פחות מ-20. העבירות החמורות המיוחסות למשיב, כמו גם העובדה כי שב והתיישב מאחורי ההגה, על אף שאינו מורשה לנהיגה, ולא למד עקרונות השליטה ברכב וחוקי התנועה, מלמדים כי שחרורו יהווה סיכון ברור ומוחשי לבטחון הציבור בכלל, והמשתמשים בדרך בפרט.

4. תמצית טענות ב"כ המשיב

ב"כ המשיב מסכים לקיומן של ראיות לכאורה. ב"כ המשיב מסכים כי מדובר במקרה שני של נהיגת המשיב כבלתי מורשה תוך שנתיים מביצוע העבירה הקודמת, אך האירוע נשוא כתב האישום אירע בשל טעות בשיקול דעת הקשור ללחץ בגין הריון בת זוגו. אין מסוכנות המחייבת הישארות המשיב במעצר.

5. דין

בבוא בית המשפט לדון בבקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים, על בית המשפט לשאול עצמו תחילה האם ישנן ראיות לכאורה. אם התשובה לשאלה זו הינה חיובית, עליו לבחון מסוכנותו של המשיב, והאם לא ניתן לאיינה בחלופת מעצר.

ראיות לכאורה

ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, ואף אישר כי המשיב מתכוון להודות בתיק העיקרי.

בחינת מסוכנות המשיב

עפ"י הלכת בש"פ 513/88 מדינת ישראל נ' גוליו, מסוכנות של נהג נמדדת באמצעות שני מקורות: "השאלה המרכזית במקרים כגון אלה היא, האם נהיגתו של הנהג המעורב מסכנת את בטחון הציבור בדרכים. על אלה ניתן ללמוד משני מקורות: התנהגותו של הנהג בתאונה הנדונה, והתנהגותו בדרכים בדרך כלל, כפי שהיא באה לידי ביטוי בהרשעותיו הקודמות".

בענייננו, המשיב נידון ביום 15.9.14, בין שאר הרכיבים שנקבעו בגזר דין שניתן נגדו בבית משפט לנוער - נתניה לפסילה למשך 4 חודשים, וכן נדרש לחתום על התחייבות בסך ₪ 2,500 להימנע במשך שנתיים מביצוע עבירה של נהיגה כבלתי מורשה.

הפסילה הסתיימה לפני פחות מ-30 ימים - ביום 15.1.15. על אף שהיה פסול ועל אף שחרב ההתחייבות

תלויה על צווארו, הרהיב עוז ונהג פעם נוספת ביום 3.2.15.

על אף גילו הצעיר של המשיב, בעברו הרשעה בעבירה של נהיגה כבלתי מורשה, וכן הרשעה בפלילים, כאשר העבירה נשוא כתב האישום בוצעה כאמור זמן קצר לאחר גמר פסילה שהוטלה עליו כאמור ועל אף שחרב התחייבות תלויה על צווארו.

אשר על כן, אני קובעת כי ביחס לגילו הצעיר, וסמיכות זמני ביצוע העבירה לכאורה לגזר דין קודם, ועצם העובדה כי המשיב לא השכיל לשנות את דרכיו ולתקן הפגם/להוציא רישיון וחרף האמון שנתן בו בית משפט, המשיב מסוכן לציבור המשתמשים בדרך.

בחינת חלופת מעצר

על אף קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, חובה על בית המשפט לבחון האם ניתן לאיין את מסוכנותו של המשיב בדרך אחרת מאשר מעצר מאחורי סורג וברז.

ב"כ המשיב הציע שלושה מפקחים:

1. אמו, הגב' ביטון אתי

האם גרה עם המשיב ולא השכילה למנוע הישנות העבירה. משמע, אינה מהווה עבורו דמות סמכותית ומציבת גבולות. לו היתה גורם סמכותי בעיניו, כי אז היתה מוצאת דרכים למנוע מהמשיב לשוב ולנהוג בפרק זמן כה

קצר שחלף מאז גזר הדין האחרון וגמר הפסילה - 15.1.15.

יתר על כן, הינה מטופלת בין שאר ילדיה בילדה בת 6, אותה היא מלווה לבית הספר, ואף שטענה כי יש ילדים נוספים היכולים לסייע בליווי הבת לבית הספר וממנו, הרי הינם בני 17 ו-18, אף הם תלמידים, ולהם מחויבויות משלהם, שלא בהכרח תואמות את הדרישות בכיתה א'.

האם בהתפרצותה כלפי התובעת התריסה "...רוצה לדעת איך את כאם ישנה בחצות והבן שלך לוקח את הרכב היית מונעת זאת".

כאן האירוע אירע בשעות הבוקר ולא עת ישנה, וכאשר לטענתה אינה עובדת ומצויה בבית (פרוטוקול מיום 4.2.15 עמ' 4 שורה 2).

לסיכום - לא מצאתי כי האם דמות סמכותית, מציבת גבולות, זמינה, היכולה לשמש כמפקחת.

2. חברו של המשיב, מר בביניאן בנימין

לו עבר פלילי בעבירה של היעדר מן השירות הצבאי שלא ברשות. לטעמי, העושה דין לעצמו בנושא שירות צבאי, אינו מהווה דמות שומרת חוק היכולה לשמש כמפקח. יתר על כן, בהיותו, לטענתו, חבר טוב של המשיב, הרי היה חלק מחייו, גם עת ניתן גזר הדין ב-15.9.14, אך לא השכיל למנוע מהמשיב לחזור ולבצע עבירה נוספת, אף שטען כי הטיף לו כל העת להוציא רישיון (פרוטוקול מיום 4.2.15 עמ' 4, שורה 20).

עוד יצוין כי מפקח זה עובד עד לשעה 15:00 ומטופל בילד קטן כך שזמינותו גם היא מוטלת בספק לפחות עד השעה 15:00 אם לא למעלה מזה.

למעלה מן הצורך, יצוין כי לטעמי לא הפנים המפקח המוצע משמעות הערבויות שכן עצם חתימה על התחייבות גוררת בעת הפרה מימוש ערבויות ולטענתו מזומן אין לו ובלשונו "...מזומן זה משהו אחר..." (פרוטוקול מיום 4.2.15 עמ' 5 שורה 7).

לסיכום - נוכח עבר פלילי, ומשלא מצאתי כי הינו דמות סמכותית מציבת גבולות, זמינה ומסוגלת לעמוד בהתחייבות שיחתום, אינני מאשרת אותו כמפקח.

3. בת זוגו של המשיב, הגב' מור לוזון

נמצאת בהיריון בחודש שמיני. נוכח מצבה הרפואי הנטען אינה יכולה לשמש כמפקחת שכן אין לדעת מה ילד אצלה יום נוכח עברה הרפואי הנטען בחקירה לפני וכפועל יוצא הצורך להתפנות לסיוע רפואי לאלתר. היא הצהירה כי סבלה מכאבים שבגינם ביקשה להגיע לבית חולים, ולכן פנתה למשיב, דבר שלטענת המשיב גרם לו לבצע העבירה.

בת הזוג היתה חלק מחייו של המשיב עת ניתן גזר הדין ב-15.9.14, ולכן גם היא לא השכילה למנוע ממנו את ביצוע העבירה נשוא כתב האישום, ואינה מהווה גורם מרתיע עבורו.

יתר על כן, בת הזוג על פי עדותה בפני, השאירה מפתחות הרכב הרזרביים בתיק שהותירה בבית בו נמצא המשיב, אשר ידע על מיקומם, כמו כן הותירה את הרכב בבית המשיב על אף שידעה כי המשיב בלתי מורשה, התנהגות שהינה בבחינת הנחת מכשול בפני עיוור, מה שמוליך למסקנה כי לא הפנימה העבירה שביצע המשיב ואופיו החלש.

למעלה מן הצורך יצוין כי טענה במשתמע למצב כלכלי בעייתי, משמע נראה כי כל חתימה מצידה על ערבות, ככל והיתה מאושרת כמפקחת, הינה חתימה סתמית על הקרח (פרוטוקול מיום 4.2.15 עמ' 6 שורה 7).

לסיכום - גם היא אינה מהווה דמות סמכותית, מציבת גבולות, אחראית ומנועה אף היא נוכח מגבלות רפואיות לשמש כמפקחת.

אשר על כן, עם כל הצער שבדבר, לא מצאתי כי אף אחד משלושת המפקחים המוצעים ראוי לשמש כמפקח על המשיב.

בשולי הדברים יצוין, כי לאם צו פינוי ליום 9.2.15 מהדירה בה היא מתגוררת עם המשיב ובת זוגו, ולטענתה אף שקיימת דירה חלופית, היא **אינה ראויה למגורים**, ולכן גם אין כתובת אותה ניתן לקבוע ככתובת מעצר הבית, ככל ומי מהמפקחים היה מאושר.

סבורתני, כי בנסיבות מקרה זה, נוכח גילו הצעיר של המשיב והיעדר חלופת מעצר/מפקחים ראויה, ראוי לקבל תסקיר מעצר מאת שירות המבחן, אשר בין השאר, יוכל לבחון חלופות מעצר מתאימות/מפקחים ראויים ככל ויושלמו נוספים, וזאת מבלי לטעת במשיב כל תקווה כי הוא ישוחרר לחלופת מעצר כלשהי.

לפיכך, הדיון נדחה לקבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו של המשיב ליום 22.2.15 שעה 10:00.

אני מורה על המשך מעצרו של המשיב עד החלטה אחרת.

לתשומת לב שירות המבחן, ניד ב"כ המשיב הוא 054-6684288, פקס ב"כ המשיב הוא

03-6814816.

תשומת לב שירות המבחן מופנית כי המשיב צעיר מגיל 20, ונתון מאחורי סורג ובריא בבית מעצר "הדרים" לראשונה, כך שיש להחיש הטיפול בעניינו.

תיק החקירה מוחזר לב"כ המבקשת במעמד הדיון.

מאפשרת למשיב 7 שיחות טלפון כולל לניידים.

המשיב יובא בפני רופא בהקדם האפשרי נוכח טענה לאסטמה ואלרגיות.

זכות ערר כחוק.

ניתנה והודעה היום ט"ז שבט תשע"ה, 05/02/2015 במעמד הנוכחים.

רות וקסמן , שופטת

הוקלדעלידיאיריסיזהר